

საგადასახადო ურთიერთობების ფორმაბი ბიბლიაში

მიქელაშვილი მერაბ

უმაღლესი სასწავლებელი „ჯორჯიას“ პროფესორი,
ეკონომიკის აკადემიური დოქტორი

საგადასახადო ურთიერთობებს ეკონომიკური და სამართლებრივი შინაარსის გარდა, კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი მხარე გააჩნია - ეს ურთიერთობები მორალური შინაარსის მატარებელია. ძველი აღთქმის წიგნებში გადასახადები თავი შინაარსით შემონიშნულობებთანაა გაიგივებული. ახალ აღთქმაში იესოს მიერ არსებული საგადასახადო სისტემის კრიტიკის არსი აღემატება მისი დროინდელი საზოგადოების წევრების მიერ ამ სისტემის აღქმის ხარისხს. ნაწილი მხარს უჭერს რომის მიერ დაწესებულ საეკლესიო გადასახადს, სხვებს ეჭვი ეპარებათ ამ გადასახადის კანონიერებაში, მაგრამ არავენ აღიქვამს ამ სისტემას მთლიანობაში, ღმერთის მიერ დაწესებულს - გადასახადის გადახდა უნდა ხდებოდეს ნებაყოფლობით და არა ძალდატანებით. იესო თავისი სიტყვებითა და მოქმედებით ანგრევს რომის საგადასახადო სისტემის არსს და ეს კარგად ჩანს კამათში კეისრისთვის გადასახადის გადახდის და ზაქეს ცოდვების მიტევების დროს. ორი ათასწლეულის გასვლის მიუხედავად, ეს პრინციპები ვერ დამკვიდრდა საგადასახადო პოლიტიკაში. თანამედროვე საზოგადოებაში გვერდზე მდგომის მიმართ მზრუნველობისა და დახმარების ნაცვლად, ხშირად ვხვდებით ეგოიზმისა და უნდობლობის ფაქტებს. ვივინყებთ რა დახმარების აუცილებლობას მათ მიმართ, ვინც ამას საჭიროებს, ხშირად გადასახადების საშუალებით ვცდილობთ საზოგადოებრივი პრობლემების გადაჭრას იესოს თანამედროვეების მსგავსად, არ გვესმის, როგორ უნდა მივალნიოთ თანაფარდობას ღმერთისა და გვერდზე მდგომის სიყვარულსა და გადასახადებს შორის. ამიტომ, გადასახადები ჩვენთვის უფრო მძიმე ტვირთად რჩება, ვიდრე სიყვარულის გამოხატულებად.

საკვანძო სიტყვები: გადასახადი, მეთაფი, შემონიშნულობა, საეკლესიო გადასახადი

საგადასახადო ურთიერთობების ისტორიის მრავალი მკვლევარი ფიქრობს, რომ პირველი გადასახადები წარმოდგენილი იყო შემონიშნულობის სახით, რომელიც ეფუძნებოდა არა ნებაყოფლობით, არამედ საზოგადოების მიერ აღიარებულ საყოველთაო სავალდებულო მორალურ მოთხოვნებს. სწორედ, გადასახადის პირველ სახეში ჩანს მისი მნიშვნელოვანი ნიშანი - სავალდებულობა.

მოსეს რჯულის მიხედვით, ძველი აღთქმის ტრადიცია გულისხმობდა როგორც ნებაყოფლობით, ასევე სავალდებულო შემონიშნულობას, როგორც ღმერთისთვის, ასევე ეკლესიისა და სახელმწიფოსთვის.

შემონიშნულობა ძალიან მნიშვნელოვან მასშტაბებს აღწევდა:

(მესამე მეფეთა თავი მეხუთე 11-16)

11. ხოლო სოლომონი უგზავნიდა ხირამს ოცი ათას ქორ ხორბალს მის სახლის სარჩოდ და ოც ქორ განმენდილ ზეთს. ამას უგზავნიდა სოლომონი ხირამს წლიდან წლამდე.

12 მიჰმადლა უფალმა სიბრძნე სოლომონს დაპირებისამებრ. მშვიდობა იყო ხირამსა და სოლომონს შორის და კავშირი ჰქონდათ შეკრული ერთმანეთთან.

13 დაბეგრა სოლომონმა მთელი ისრაელი: ოცდაათი ათასი კაცი გაჰყავდა ბეგარაზე.

14 გზავნიდა მათ ლიბანში, თვეში ათი ათას კაცს მორიგეობით. ერთ თვეს ლიბანში იყვნენ, ორ თვეს თავთავის სახლებში. აღონირამი განაგებდა ბეგარას.

15 სოლომონს ჰყავდა სამოცდაათი ათასი მტვირთავი და ოთხმოცი ათასი ქვისმჭრელი მთაში,

16 გარდა სამი ათას სამასი თავკაცისა, რომელნიც სამუშაოებზე ჰყავდა მიჩენილი სოლომონს და მომუშავეებს ზედამხედველობდნენ.

(მესამე მეფეთა თავი მერვე 62-63)

62. შესწირეს მსხვერპლი უფალს მეფემ და მთელმა ისრაელმა მასთან ერთად.

63 დაკლა სოლომონმა ოცდაორი ათასი ხარი და ასოცი ათასი ცხვარი და სამადლობელ მსხვერპლად შესწირა უფალს. აკურთხეს უფლის სახლი მეფემ და მთელმა ისრაელმა.

(მეორე ნეშტთა თავი მეხუთე 6)

6. მეფე სოლომონი და მასთან შეკრებილი მთელი ისრაელის საზოგადოება იდგნენ კიდობნის წინ და მსხვერპლად სწირავდნენ ცხვარ-ძროხას, რომლის დათვლა და აღრიცხვა შეუძლებელი იყო სიმრავლის გამო.

შემომწირულობა ხდებოდა არამხოლოდ მარცვლემულისა და პირუტყვის შემწირვის ფორმით:

(გამოსვლა თავი ოცდამეხუთე 1-7)

1. ასე უთხრა უფალმა მოსეს:
- 2 უთხარი ისრაელიანებს, შესანიშნავი ამიკრიფონ. ყველასგან, ვისაც გული უთქვამს, ამიკრიფეთ შესანიშნავი.
- 3 აი, შესანიშნავი, რომელიც უნდა აკრიფოთ მათგან: ოქრო, ვერცხლი და ბრინჯაო.
- 4 ლურჯი, ძონეული და ჭიაფერი მატყლი, სელი და თხისური.
- 5 დათრიმლული ცხვრის ტყავები და თახაშის ტყავები და ურთხელის ძელები.
- 6 გასანათებელი ზეთი და სურნელებანი მირონისათვის და საკმევლისათვის.
- 7 სარდიონის თვლები და ეფოდისა და სამკერდულის მოსაოჭავი თვლები.

(გამოსვლა თავი ოცდამეთხუთმეტე 4-9)

4. ასე უთხრა მოსემ ისრაელიანთა მთელს საზოგადოებას: ეს არის, რაც მიბრძანა უფალმა თქვენთვის სათქმელად:
- 5 გაიღეთ ძღვენი უფლისათვის; ყველამ თავისი გულუხვობით მიიტანოს საუფლო ძღვენი - ოქრო, ვერცხლი და სპილენძი,
- 6 ლურჯი, ძონეული და ჭიაფერი ქსოვილი, სელი და თხისური,
- 7 დათრიმლული ტყავები, თახაშის ტყავები და ურთხელის ძელები,
- 8 ზეთი გასანათებლად, სურნელებანი მირონისთვის და საკმევლისთვის,
- 9 ონიქსის თვლები და ეფოდისა და სამკერდულის მოსაოჭავი თვლები.

შემომწირულობა ხდებოდა სხვადასხვა საგნობადობრივი საჭიროებისთვის:

(გამოსვლა თავი ოცდამეთხუთმეტე 21)

21. მივიდნენ სათითაოდ, ვისაც კი გულმა გაუწია და ვინც კი სულით აღიძრა, და მიიტანეს საუფლო ძღვენი სადღესასწაულო კარვის მოსაწყობად, მისი ყოველი საჭიროებისათვის და წმიდა შესამოსელისთვის

შემომწირულობა უნდა მომხდარიყო დადგენილ და განსაზღვრულ დროს:

(რიცხვნი თავი ოცდამერვე 1-10)

- ასე ელაპარაკა უფალი მოსეს:
- 1 ასე ელაპარაკა უფალი მოსეს:
 - 2 უბრძანე ისრაელიანებს და უთხარი მათ: გახსოვდეთ, თავის დროზე შემომწიროთ საჩემო შესანიშნავი, საჩემო პური, ჩემი საცეცხლო მსხვერპლისთვის, საჩემო კეთილსურნელება.
 - 3 უთხარი მათ: აი, საცეცხლო მსხვერპლი, რომელიც უნდა შესწიროთ უფალს: ორი წელგამოვლილი სალი ცხვარი დღეში, მუდმივი აღსავლენი მსხვერპლი.
 - 4 ერთი ცხვარი დილით შესწირე, მეორე ცხვარი საღამოხანს შესწირე.
 - 5 საძღვნოდ - ეფის მეთათედი გამტკიცული ფქვილი, ჰინის მეოთხედ სუფთა ზეთში აზელილი.
 - 6 მუდმივი აღსავლენი მსხვერპლი, რომელიც შეწირული იყო სინაის მთაზე კეთილსურნელებისთვის, საცეცხლო მსხვერპლი უფლისათვის.
 - 7 საღვრელად ჰინის მეოთხედი თითო ცხვარზე, განწმედილ ადგილზე დაუღვარე უფალს საღვრელი ზედაშე.
 - 8 მეორე ცხვარი საღამოხანს შესწირე: დილანდელი ძღვენითა და საღვრელითურთ შესწირე საცეცხლო მსხვერპლი, კეთილსურნელებად უფალს.
 - 9 შაბათ დღეს ორი წელგამოვლილი სალი ცხვარი და საძღვნოდ ეფის მეთათედი გამტკიცული ფქვილი, ზეთში აზელილი, და მისი საღვრელი.
 - 10 ეს არის საშაბათო აღსავლენი შაბათობით მუდმივი აღსავლენისა და მისი საღვრელის გარდა.

შემომწირულობით უნდა შესარგებლათ მღვდლებს და მათ დამხმარეებს - ლევიანებს:

(მეორე რჯული თავი მეთვრამეტე 1-5)

1. არ ექნებათ ლევიან მღვდლებს, ლევიანთა მთელს შტოს, წილი და სამკვიდრო ისრაელთან; საუფლო მსხვერპლი და მისი სამკვიდრო უნდა ჭამონ.
- 2 სამკვიდრო არ ექნება თავის მოძმეთა წიაღში; თავად უფალია მისი სამკვიდრო, როგორც ნათქვამი აქვს მისთვის.
- 3 ეს იყოს დაწესებული მღვდლებისათვის ხალხისაგან, იმათგან, ვინც კლავს საკლავს - ხარს ან ცხვარს: მისცენ მღვდელს ბეჭი, ყბა და კუჭი,

4 პირველმონეული ხორბალი, ღვინო და ზეთი. ცხვრის პირველგანაპარსი მას მიეცი.

5 რადგან ის აირჩია უფალმა, შენმა ღმერთმა, ყველა შტოდან, რათა იდგნენ და მსახურებდნენ უფლის სახელით ის და მისი შვილები სამუდამოდ

(მეორე ნეშტა თავი ოცდამეთხუთმეტე 13-14)

13. მოხარშეს პასეჟი ცეცხლზე წესის მიხედვით; ქვაბებში, კოჭობებში და კარდალებში მოხარშეს წმიდა საკლავი და მარჯვედ ჩამოურიგეს ყველა ერის შვილს. 13 და შენვეს პასეჟი ცეცხლითა მსგავსად და წმიდად, შეაგბეს ქვაბებითა და სიავეებითა, და წარემართა და წარდგენ ყოველნი ძენი ერისანი.

14 შემდეგ თავისთვის და მღვდლებისთვის მოამზადეს, რადგან მღვდლები, აარონიანები, მწუხრამდე სწირავდნენ აღსავლენს და ლურთებს. ამიტომაც მოამზადეს ლევიანებმა თავისთვის და მღვდლებისთვის - აარონიანთათვის.

(მეორე ეზრა თავი პირველი 12-14)

12. და მოდგმათა რიგის მიხედვით, რათა მსხვერპლი შეენირათ უფლისათვის, როგორც განწესებულია მოსეს წიგნში. და იყო დილის ჟამი.

13 შენვეს პასეჟი ცეცხლზე, როგორც ეგებოდა, და მოხარშეს მსხვერპლნი სპილენძის ქვაბებში და სხვა ჭურჭელში სურნელოვანი საკმაზითურთ, და დაურიგეს ყველას, ვინც კი იყო ერისაგანი.

14 ამის შემდგომ კი მოამზადეს თავისთვის და მღვდლებისთვის, თავისი ძმებისთვის - აარონიანთათვის, რადგან მღვდლებს გვიანობამდე მოჰქონდათ ლურთები, და ლევიანებმა მოამზადეს თავისთვისაც და მღვდლებისთვისაც, თავიანთი ძმებისთვის - აარონიანთათვის.

შემოწმებულია ნაწილი ხმარდებოდა ტაძრების მშენებლობას, რემონტს და შენახვას:

(მეთხუთმეტე თავი ოცდამეორე 3-7)

3. მეფე იოშას მეთვრამეტე წელს გაგზავნა მეფემ უფლის სახლში შაფან მწერალი, მეშულამის ძის, აცალიას ძე და დააბარა:

4 ადი ხილკიასთან, მღვდელმთავართან და შეავროვებინე უფლის სახლში შემოსული მთელი ვერცხლი, რომელიც ზღურბლის მცველებმა აკრიფეს ხალხისგან;

5 ხელში ჩააბარონ სამუშაოთა შემსრულებლებს, რომლებიც უფლის სახლში არიან განწესებულნი; ამათ კი უფლის სახლში მომუშავეებს დაურიგონ სახლის ბზარების შესაკეთებლად -

6 დურგლებს, მშენებლებს, ქვითხუროებს, იყიდონ ხე და თლილი ქვები სახლის შესაკეთებლად.

7 ოლონდ ნუ მოეთხოვებათ ჩაბარებული ვერცხლის ანგარიში, რადგან პატიოსნად იქცევიან.

(მეორე ნეშტა თავი ოცდამეთხუთმეტე 8-14)

8 ბრძანა მეფემ და გააკეთეს ერთი კიდობანი. დადგეს იგი უფლის სახლის შესასვლელთან, გარეთ.

9 გამოაცხადეს იუდაში და იერუსალიმში, რომ უფლისთვის მოეტანათ ის შესანიშნავი, რომელიც მოსემ, ღვთის მორჩილმა, დაუნესა ისრაელს უდაბნოში.

10 გაიხარა ყველა მთავარმა და მთელმა ერმა. მოდიოდნენ და ყრიდნენ კიდობანში, ვიდრე არ გაივსო.

11 როდესაც ლევიანთა ხელით კიდობანს მეფის მოხელეებს წაუღებდნენ და ნახავდნენ რომ იგი საესე იყო ვერცხლით, მოვიდოდნენ მეფის მწერალი და მღვდელმთავრის სანდო კაცი და გადმოაპირ-ქვავედნენ კიდობანს. მერე ისევ წაიღებდნენ და თავის ადგილზე დააბრუნებდნენ. ასე იქცეოდნენ დღიდან დღემდე და დიდძალი ვერცხლი დააგროვეს.

12 ჩააბარებდნენ ამას მეფე და იეჰოიადაცი უფლის სახლის სამუშაოთა შემსრულებლებს. ისინი კი დაიქირავედნენ ქვისმთლელებსა და დურგლებს, უფლის სახლის გასაახლებლად, რკინა-სპილენძის მჭედლებს უფლის სახლის გასამაგრებლად.

13 იშრომეს სამუშაოს შემსრულებლებმა და მოამთავრეს შეკეთება მათი ხელით. აღადგინეს ღვთის სახლი თავისი წესის და რიგის მიხედვით და გაამაგრეს.

14 როცა მორჩნენ, მეფესა და იეჰოიადაცს მიუტანეს დარჩენილი ვერცხლი. დაამზადეს მისგან უფლის სახლისთვის ჭურჭლეული - სამსახურებელი და აღსავლენისთვის საჭირო ჭურჭელი, თასები, ოქროსა და ვერცხლის ჭურჭელი. იეჰოიადაცის მთელი სიცოცხლის მანძილზე მუდამ აღავლენდნენ აღსავლენს უფლის სახლში.

შემოწმებულია ოდენობა ღმინდებოდა კანონით:

(ნეემია თავი მეათე 32-33)

32. წესად დავიდეთ, რომ წელიწადში სამი შეკელი გავილოთ ჩვენი ღმერთის სახლის სამსახურისათვის -

33 სანირი პურისათვის, ყოველდღიური ძღვენისთვის, ყოველდღიური აღსავლენი მსხვერპლისათვის, შაბათებისათვის, ახალმთვარობებისთვის, დღესასწაულებისათვის, წმიდა საგნებისათვის, ისრაელის

ლის ცოდვებისგან განსანმედი მსხვერპლისათვის და ჩვენი ღმერთის სახლის ყველანაირი საქმისთვის.

ძველებრაულ სახელმწიფოში ღმერთის მსახურების სოციალური ფენის და მასთან ერთად რეგულარული ღმერთისმსახურების გაჩენასთან ერთად დადგა საეკლესიო გადასახადის შემოღების აუცილებლობა. მის პირველსახედ მიჩნეულია სამხედრო ნადავლის მეთადი, რომელიც აბრამმა გადასცა პირველ ღვთისმსახურსა და მეფეს მელქისედეკს. მეთადის ინსტიტუტი ისტორიულად ბევრ ადგილას გვხვდება - მას იყენებდნენ ფინიკელები, კართაგენელები, ბერძნები და რომაელები ძველ ებრაელებს, მეთადი მოსეს რჯულის მიხედვით ჰქონდათ დადგენილი:

30 ყოველი მეთადი მიწისა, მიწის ნათესისა, ხის ნაყოფისა უფლისაა, უფლის წმიდაა.

31 თუ ვინმე თავისი მეთადის გამოსყიდვას დააპირებს, მისი მეხუთედი დაუმატოს.

32 ყოველი მეთადი ხარ-ძროხისა და ცხვრისა, ყოველი მეთადე კომბლის ქვეშ გამავალთა შორის, უფლის წმიდაა.

(ლევიაინი თავი ოცდამეშვიდე 30-32).

მიღებული მეთადიდან ლევიაინები თავის მხრივ, მიღებულის მეთადს იხდიდნენ ღვთისმსახურების შესანახად.

21 ლევიაინებს კი, აჰა, მივეცი სამკვიდროდ ყველაფრის მეთადი, რაც ისრაელშია, მათი სამსახურის სანაცვლოდ, რასაც სადღესასწაულო კარავთან ასრულებენ.

24 რადგან ლევიაინებს სამკვიდროდ ისრაელიანთა მეთადი მივეცი, რომელსაც ღალად უხდიან უფალს; ამიტომ ვუთხარი მათ: ისრაელიანთა შორის ვერ დაიმკვიდრებთ-მეთქი სამკვიდროს

26 დაელაპარაკე ლევიაინებს, უთხარი: როცა ისრაელიანთაგან აიღებთ მეთადს, რომელიც თქვენთვის მაქვს მათგან მოცემული თქვენს სამკვიდროდ, უფალს გადაუხადეთ მისგან ღალა - მეთადი მეთადიდან.

27 კალოს პურად და სანახელის წვენად ჩაგეთვლება თქვენი ღალა.

28 ასე, თქვენც გადაუხდით ღალას უფალს იმ მეთადიდან, რასაც ისრაელიანები მოგცემენ; მისგან გადაუხდით საუფლო ღალას აარონ მღვდელს.

29 ყველაფრიდან, რასაც მოგიძღვნიან, უნდა გადაიხადოთ საუფლო ღალა, ყოველივე საუკეთესოდან ურჩიულესი ნაწილი.

30 ყოველთაგან მოცემულთა თქუენდა შესწირეთ შესწირავად უფლისა ყოველთაგან ნაყოფთა განწმედილთა მათგან.

(რიცხვნი თავი მეთვრამეტე 21,24, 26-30).

კანონის მიხედვით, ნატურალური მეთადი, შეიძლება შეცვლილიყო ფულადი ფორმით, მხოლოდ ამ შემთხვევაში უნდა დამატებოდა თანხის 1/5. ამას ერქვა მეთადის გამოსყიდვა (ლევიაინი 27 : 31). შვიდწლიან ციკლში, რომლის მეშვიდე წელს მოსავალი არ უნდა აეღოთ და მეთადი არ უნდა გადაეხადათ, ორი წელი ექვსიდან იმით გამოირჩეოდა, რომ მეთადი ტაძარში კი არ უნდა მიეტანათ, არამედ ლევიაინელებისთვის ან ღარიბებისთვის, ქვრივებისთვის, მოხელეებისთვის და ობლებებისთვის უნდა მიეტანათ.

29 მოვიდეს ლევიაინი, რომელსაც არა აქვს წილი და სამკვიდრო შენთან, მოვიდნენ მდგმური და ქვრივ-ობლები, რომლებიც შენს ქალაქში არიან, შეჭამონ და გაძღენ, რათა გაკურთხოთ უფალმა, შენმა ღმერთმა, ყოველ საქმეში, რასაც გააკეთებ.

(მეორე რჯული თავი მეთოთხმეტე 29).

ძველი აღთქმის ისტორიული წიგნები გვაუწყებენ იმის შესახებ, რომ მეთადის დადგენილი კანონი ისტორიული პერიოდების განმავლობაში ან არ სრულდებოდა, ან სრულდებოდა ნაწილობრივ. იუდეველთა მეფეები ან მმართველები, მაგალითად, იეხიზკიაჰუ, ნეემია არაერთხელ აღადგენდნენ მეთადების აკრფვას, ხოლო წინასწარმეტყველი მალაქია საყვედურობდა ებრაელებს იმისთვის, რომ ისინი მეთადს ნაწილობრივ იხდიდნენ.

4 უბრძანა იერუსალიმში მცხოვრებ ხალხს, რომ თავიანთი წილი გასამრჯელო მიეტანათ მღვდლებისთვის და ლევიაინებისთვის, რათა მტკიცედ დაეცვათ უფლის რჯული.

5 როგორც კი ეს ბრძანება გავრცელდა, უხვად მოიტანეს ისრაელიანებმა ფქვილის, ღვინის, ზეთის, თაფლისა და მინდვრის ყველა მოსავლის პირველი ნაყოფი. სხვა ყველაფრის მეთადიც უხვად მოიტანეს.

6 ისრაელიანებს და იუდეანებს, იუდას ქალაქების მკვიდრთ, მოჰქონდათ მეთადი ხარ-ძროხიდან და ცხვირიდან, მეთადი - შენაწირიდან, რომელიც უფლისთვის, თავიანთი ღმერთისთვის ჰქონდათ შეწირული. მოიტანეს და გროვად დაახვავეს.

7 მესამე თვეში დაიწყეს გროვების დახვავება და მეშვიდე თვეში მოამთავრეს.

8 მოვიდნენ იეხიზკიაჰუ და მთავრები, დაინახეს გროვები და აკურთხეს უფალი და მისი ერი - ისრაელი.

(მეორე ნეშტთა თავი ოცდამეთერთმეტე 4-8)

8 განა ადამიანი მოატყუებს ღმერთს, რომ მატყუებთ მე და ამბობთ: რაში ვატყუებთო? მეთადში და შესწირავში.

9 წყევლითა ხართ დანყველილნი და მაინც მატყუებთ მთელი ხალხი.

10 მოიტანეთ მთელი მეთაედი საგანძურში და იყოს საზრდო ჩემს სახლში. აბა, გამომცადეთ ამით, ამბობს ცაბაოთ უფალი, თუ არ გაგიხსნათ ცის საქანელნი და არ გადმოგიცალოთ კურთხევა აუწყველად.

(მალაქია წინასწარმეტყველი თავი მესამე 8-10)

38. აარონიანი მღვდელი იქნება ლევიანებთან, როცა ისინი ლევიანთა მეთაედს აიღებენ. ლევიანები ამ მეთაედისაგან მეთაედს ჩვენი ღმერთის სახლის საგანძურის ოთახებში აიტანენ;

44 იმავე დღეს კაცები მიუჩინეს შესანიშნავისთვის, პირველმონეული ნაყოფებისთვის და მეთაედისთვის განკუთვნილ საგანძურის ოთახებს! რათა ქალაქების ბალებიდან იქ შეეგროვებინათ მღვდლებისთვის და ლევიანებისთვის რჯულით დანესებული წილი; რადგან ხარობდა იუდა, სამსახურად მდგომი მღვდლებისა და ლევიანების შემყურე;

15 ტობიას ის დიდი ოთახი მოუწყო, სადაც ადრე წესისამებრ საძღვნო, საკმეველი, ჭურჭლეული, ხორბლის მეთაედი, მაჭარი და ზეითუნის ზეთი ინახებოდა ლევიანთათვის, მგალობელთათვის და კარისმცველთათვის, სამღვდლო შესანიშნავთან ერთად.

(ნეემია თავი მეთე, მეთორმეტე, მეცამეტე 38,44,15).

საეკლესიო გადასახადის თავისებურ ფორმას წარმოადგენდა უპოვართათვის გაღებული შემონირულობა.

9 როცა სამკალი გექნებათ თქვენს მიწაზე, ერთიანად ნუ მომკი შენს ყანას; სამკალში დაცვენის ნუ აკრეფ.

10 ვენახსაც ნუ მოიმცვრევ, ყურძნის ბიბილებს ნუ აკრებ ძირიდან; ღარიბ-ღატაკსა და მდგმურს დაუტოვე ისინი. მე ვარ უფალი, თქვენი ღმერთი!

(ლევიანნი თავი მეცხრამეტე 9-10).

სამეფო ხელისუფლების შემოღებასთან ერთად ძველ ისრაელში წარმოიშვა სახელმწიფო გადასახადების დანესების აუცილებლობა. პირველ მეფეთა წიგნში აღწერილია თეოკრატის გადასვლა სამეფო ხელისუფლებაში. სამეფო, წინასწარმეტყველი და ისრაელელთა უკანასკნელი მსაჯული, ჩამოთვლის რა სამეფო ხელისუფლების ხარჯებს, ახსენებს რეგულარულ გადასახადს, როგორც დანამატს მოსავლისა და საქონლის ნამატის მეთაედზე . ძველ აღთქმაში მოხსენიებულია როგორც რეგულარული გადასახადები, ასევე ირიბი (მოსაკრებლები) და საგანგებო გადასახადები. უკანასკნელნი ატარებდნენ მიზნობრივ ხასიათს და მათი შეგროვება ხდებოდა, მაგალითად, სოლომონის ტაძრის აშენების დროს, აშურის მეფისთვის ფულისთვის 1000 ტალანტი ვერცხლის გადახდისა და გამარჯვებული ფარაონის ნეჰაოსთვის ალაფის გადახდის დროს.

15 ეს არის სოლომონ მეფისგან დანესებული ბეგარა უფლის სახლისა და თავისი სახლის, მილოს, იერუსალიმის კედლის, ხაცორის, მეგიდოს და გეზერის ასაშენებლად.

მესამე მეფეთა თავი მეცხრე 15

19 წამოვიდა ფული, აშურის მეფე, ქვეყნისაკენ და მისცა მენახემმა ფულს ათასი ქანქარი ვერცხლი, რომ ყოფილიყო მისი შემწეობის ქვეშ და მტკიცედ სჭეროდა ხელში მეფობა.

20 დააკისრა მენახემმა ეს ვერცხლი ისრაელს, ყველა შეძლებულ კაცს - კაცზე ორმოცდაათი შეკეული აშურის მეფისთვის მისაცემად. უკან გაბრუნდა აშურის მეფე, არ გაჩერებულა იქ, ქვეყანაში.

(მეთხე მეფეთა თავი მეთხუთმეტე 19-20)

ძველი აღთქმის წიგნების მიხედვით, სშირი იყო მეფეთა მხრიდან ზომიერების დაკარგვა ქვეშევდრომებისთვის საგადასახადო ტვირთის დანესების დროს და მეორეს მხრივ, ქვეშევდრომების მხრიდან ზნეობრივი პრინციპების უგულვებელყოფა გადასახადების გადახდის დროს. საგადასახადო ტვირთის ზრდა გახდა მიზეზი ერთიანი სამეფოს გაყოფისა და მის ადგილზე ორი სახელმწიფოს - ისრაელისა და იუდეველების სახელმწიფოს წარმოქმნისა. მეფე რობოამმა, უნიფარი მრჩეველების რჩევა გაითვალისწინა და შეეცადა გადასახადების განაკვეთების გაზრდას:

9 უთხრა მათ: რას მირჩევთ, რა ვუპასუხო მაგ ხალხს, რომ მეუბნებიან, შეგვიმსუბუქეო მამაშენის დაკისრებული უღელი?

10 ელაპარაკნენ მოყმენი, მასთან რომ იყვნენ შეზრდილნი, და ურჩიეს: ასე უთხარი იმ ხალხს, რომელიც გეუბნება, უღელი დაგვიძძიმა მამაშენმა და ახლა შენ უნდა შეგვიმსუბუქეო, ასე უთხარი მათ: მამაჩემის ნელზე მსხვილია-თქო ჩემი ნეკათითი.

11 ხომ დაგადგათ მამაჩემმა მძიმე უღელი, მე კიდევ უფრო დაგვიძძიებთ უღელს! ხომ გსჯიდათ მოლტებით მამაჩემი, მე მორიელებით დაგასჯით!

12 მოვიდნენ იერობოამი და მთელი ხალხი მესამე დღეს რობოამთან, როგორც ნაბრძანები ჰქონდა მეფეს, სამი დღის შემდეგ მოდით ჩემთან.

13 მკაცრად უპასუხა მეფემ ხალხს, ყური არ ათხოვა უბუცესთა რჩევას, რაც ურჩიეს.

14 მოყმეთა რჩევის თანახმად ელაპარაკა და უთხრა მათ: ხომ დაგვიძძიმათ მამაჩემმა უღელი, მე

კიდევ უარესად დაგიძიმებთ უღელს! ხომ შოლტებით გსჯიდათ მამაჩემი, მე მორიელებით დაგსჯით!

16. როცა დაინახა მთელმა ისრაელმა, რომ არ უსმინა მათ მეფემ, მაშინ სიტყვა შეუბრუნა ხალხმა მეფეს და უთხრა: რა წილი გვიდევს დავითში? რა მემკვიდრეობა გვაქვს იესეს ძისგან? შენ-შენი კარვებისკენ, ისრაელო! ახლა შენ მიხედე შენს სახელს, დავით! და თავთავის კარვებში წავიდ-წამოვიდა ისრაელი.

17 მხოლოდ იუდას ქალაქებში მცხოვრებ ისრაელიანებზე შერჩა მეფობა რობოამს.

18 გავზავნა მეფე რობოამმა ადორამი, ხარკის ამკრეფი, მაგრამ ქვეებით ჩაქოლა ხალხმა, და მოკვდა იგი. მაშინ სასწრაფოდ ახდა ეტლზე მეფე რობოამი და იერუსალიმში გაიქცა.

19 განუდგა ისრაელი დავითის სახლს და ასეა ეს დღემდე.

(მესამე მეფეთა თავი მეთორმეტე 9-19).

ძველი აღთქმის ისტორია ადასტურებს იმ ფაქტსაც, რომ ისრაელიანებს არ სურდათ არა მხოლოდ სახელმწიფო გადასახადების გადახდა, არამედ მეთაურობის გადახდაც არიდებდნენ თავს, რაც ადასტურებს იმ პერიოდის საზოგადოების სულიერ ჩავარდნას.

3 დაჯდება ვერცხლის გამომდნობელი და განმწმედელი; განწმედს ლევიანებს და გაასუფთავებს მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რომ სიმართლით მიუძღვნიან უფალს შესანიშნავი.

4 მაშინ საამო იქნება უფლისათვის იუდას და იერუსალიმის შესანიშნავი, როგორც ძველ დროში და გარსულ წელიწადებში.

5 მოვალ თქვენთან განსაკითხავად და ვიქნები ფიცხელი მონმე ჯადოქართა და მემრუშეთა წინააღმდეგ ცრუმოფიცართაა მოჯამაგირეთა და ქვრივ-ობლების მჩაგვრელთა წინააღმდეგ, ხიზნის გამგებელთა და ჩემს უშიშთა წინააღმდეგ, ამბობს ცაბაოთ უფალი.

6 რადგან მე, უფალი, არ ვიცვლები, თქვენც არ დაიღვეით იაკობის ძენო.

7 თქვენი მამა-პაპის დღეებიდან მოყოლებული გადადიოდით ჩემს წესებს და არ იცავდით მათ. ახლა მოიქეცი ჩემკენ და მეც მოვიქცევი თქვენკენ, ამბობს ცაბაოთ უფალი. თქვენ კი ამბობთ: რისთვის მოვიქცეთო?

8 განა ადამიანი მოატყუებს ღმერთს, რომ მატყუებთ მე და ამბობთ: რაში ვატყუებთო? მეთაულში და შესანიშნავში.

9 წყევლითა ხართ დაწყველილი და მაინც მატყუებთ მთელი ხალხი.

10 მოიტანეთ მთელი მეთაუდი საგანძურში და იყოს საზრდო ჩემს სახლში. აბა, გამომცადეთ ამით, ამბობს ცაბაოთ უფალი, თუ არ გავიხსნათ ცის საქანელი და არ გადმოგიცალოთ კურთხევა აუნყველად.

11 შენთვის დავაკავებ მჭამელს, რომ არ წავიხდინოთ მინის ნაყოფი და არ გავიპარტახდეთ მინდორში ვაზი, ამბობს ცაბაოთ უფალი.

12 ნეტარად ჩავთვლით ყოველი ხალხი, რადგან სანუკვარ ქვეყანაში იცხოვრებთ, ამბობს ცაბაოთ უფალი.

(მალაქია წინასწარმეტყველი თავი მესამე 3-12)

იმ დროს არსებული ტრადიციის მიხედვით, ყველანაირი გადასახადისაგან განთავისუფლებულნი იყვნენ ღვთისმსახურები, ლევიანელები, მგალობლები და სხვები, რომლებიც შემოწირულობისა და მეთაურობის ხარჯზე ცხოვრობდნენ.

26 გაცნობებთ, რომ არცერთ მღვდელს და ლევიანს, არც მგალობელს და შეწირულ კარისკაცს, ამ ღვთის სახლში მომსახურეს, არ დაეკისროს არც ხარკი, არც გადასახადი და არც ბეგარა.

(პირველი ეზრა თავი მეშვიდე 26).

ტრადიციამ შექმნა ორი პრინციპი: არ დაიბეგროს შემოწირულობა და თავიდან იქნას აცილებული ორმაგი დაბეგვრა.

ახალი აღთქმის წიგნებში იესოს სიტყვებში სახელმწიფო გადასახადებთან, საეკლესიო გადასახადთან და ნებაყოფლობით შემოწირულობებთან მიმართებაში ასახულია ახალი აღქმის სწავლების შინაარსი საგადასახადო ურთიერთობებთან მიმართებაში.

გადასახადი, რომელიც დადგენილია მინიერი ხელისუფალის მიერ, გადახდილი უნდა იქნეს ყოველგვარი ყოყმანისა და ფიქრის გარეშე, მაშინაც კი, თუ ეს ხელისუფალი აღიქმება როგორც მიუღებელი და უცხო. ფარისევლების მონაფეხი ეკითხებიან მოძღვარს, მართებთ თუ არა იუდას ხარკი ვაძლიოთ კეისარს?

16 ჰეროდელთან ერთად მიუგზავნეს თავიანთი მონაფეხი და უთხრეს: მოძღვარო, ვიცით, რომ მართალი ხარ, სიმართლით გვასწავლი ღმრთის გზასაც და არც არავის არჩევ, ვინაიდან არ უყურებ სახეს კაცისა.

17 მაშ, გვითხარი: როგორ გგონია, გვმართებს თუ არა ხარკი ვაძლიოთ კეისარს?

18 ხოლო იესო მიუხვდა მათ მზაკვრობას და თქვა: რატომ მაცდუნებთ, თვალთმაქცნო?

19 მიჩვენეთ ფული, რომლითაც იხდით ხარკს. და მიაართვეს მას დინარი.

20 და უთხრა მათ: ვისია ეს ხატი და ეს წარწერა?

21 მიუგეს: კეისრისა. მაშინ უთხრა მათ: მიაგეთ კეისარს კეისრისა, ხოლო ღმერთს - ღმრთისა.

22 ეს რომ გაიგონეს, განცვიფრდნენ ისინი, მიატოვეს ის და წავიდნენ.

(მათეს სახარება თავი ოცდამეორე 16-22).

„მიაგეთ კეისარს კეისრისა“ არსია ის, რომ უნდა მიაგო პატივი რომის იმპერატორს, რომელიც მართალია, წარმართი და დამპყრობელია, მაგრამ აღებულები აქვს ვალდებულება (როგორც ყველა ხელისუფალს) უსაფრთხოებაზე, წესრიგზე, სამართლიან სასამართლოზე და ა.შ. იოანე ოქროპირის სიტყვებით „ხარკის გადახდა არ ნიშნავს მიცემას, მაგრამ აღნიშნავს პატივის მიცემას. ადამიანებსაც უნდა მივაგოთ პატივი და ღმერთსაც, რომლის მიმართაც ვალდებულები ვართ [2] პავლე მოციქულის ეპისტოლე რომაელთა მიმართ, უფრო ფართოდ აყალიბებს ამ აზრს.

1 დაე, ყოველი სული უზენაეს ხელმწიფებას დაემორჩილოს, რადგანაც არ არსებობს ხელმწიფება თუ არა ღვთისაგან; ყოველი ხელმწიფება ღვთის მიერ დადგენილია.

2 ამიტომ, ვინც ეწინააღმდეგება ხელმწიფებას, ღვთის განჩინებას ეწინააღმდეგება; ხოლო წინააღმდეგომნი თავიანთ თავზე თვითონვე მოიწვევენ სასჯელს.

3 ვინაიდან მთავარნი კეთილის მოქმედებათა კი არა, ბოროტმოქმედებათა არიან საშიშნი. შენ გინდა, არ გეშინოდეს ხელმწიფებისა? კეთილი აკეთე და ნაქები იქნები მისგან.

4 რადგანაც ის ღვთის მსახურია შენდა სასიკეთოდ. მაგრამ თუ ბოროტს სჩადიხარ, გეშინოდეს, ვინაიდან ტყუილად როდი არტყია ხმალი, არამედ იმიტომ, რომ ღვთის მსახურია, რისხვით შურისმგებელი ბოროტმოქმედთა მიმართ.

5 ამიტომაც გვმართებს მორჩილება, არა მარტო სასჯელის შიშით, არამედ სინიდისთაც.

6 სწორედ იმიტომ იხდით ხარკს, რომ ღვთის მსახურნი არიან ამ საქმეზე გადაგებულნი.

7 ამრიგად, ყველას მიაგეთ მისი კუთვნილი: ვისაც ხარკი ეგება - ხარკი, ვისაც ბაჟი - ბაჟი, საშიშარს - შიში, პატივსაცემს - პატივისცემა.

(პავლე მოციქულის ეპისტოლე რომაელთა მიმართ თავი მეცამეტე 1-7).

ამომწურავია მხსნელის სიტყვები საეკლესიო გადასახადზე. მისი ერთ-ერთი სახეა - მეთაურობა. ფარისეველები განსაკუთრებული კანონმორჩილებითა და სკურპულოზურობით ანგარიშობდნენ და იხდიდნენ თავიანთი შემოსავლების მეთაუდს. ამასთან, ისინი არღვევდნენ სხვა უფრო მნიშვნელოვან მცნებებს, მათ შორის უპირველეს - მცნებას სიყვარულის შესახებ იესოს სიტყვებით, მეთაუდის გადახდა აუცილებელია, მაგრამ არასაკმარისია უბინოებისთვის.

42. მაგრამ ვაი თქვენდა, ფარისეველნო, რომელნიც იხდით მეთაუდს პიტინასა, ტეგანისას და ყოველი მწვანისას, ღმრთის სამართალს და სიყვარულს კი უგულვებელყოფთ. ეს უნდა გექნათ და არც ის მიგეტოვებინათ.

(ლუკას სახარება თავი მეთერთმეტე 42)

ძალიან მნიშვნელოვანია მისი სიტყვები ზოგადად გადასახადის და კერძოდ, საეკლესიო გადასახადის გადახდის თაობაზე, რომლითაც ის პასუხობს პეტრეს, გადასახადის გადახდასთან დაკავშირებულ შეკითხვას, როდესაც მასთან მივიდნენ დიდრაქმის ამკრებნი და ჰკითხეს, გადაიხდიდა თუ არა მოძღვარი დიდრაქმს.

24. ხოლო როდესაც მიადგნენ კაპერნაუმს, მივიდნენ პეტრესთან დიდრაქმის ამკრებნი და უთხრეს: თქვენი მოძღვარი არ გადაიხდის დიდრაქმას?

25 მან მიუგო: დიახ. და როდესაც შევიდა სახლში, იესომ დაასწრო და ჰკითხა: როგორ გგონია, სიმონ? ვისგან კრებენ მიწიერი მეფენი ხარკს და ბევარას: თავიანთ შვილთაგან თუ უცხოთაგან?

26 პეტრემ მიუგო: უცხოთაგან. ხოლო იესომ უთხრა მას: ასე რომ, შვილები თავისუფალნი არიან.

27 მაგრამ რათა არ ვაცდუნოთ ისინი, წადი ზღვის პირას, ჩაავდე ანკესი, აიღე პირველივე თევზი, რომელსაც დაიჭერ, გაულე პირი, და შიგ ჰპოვებ სტატირს: მიიტანე და მიეცი მათ ჩემი და შენი სახელით.

(მათეს სახარება თავი მეჩვიდმეტე 24-27)

საეკლესიო გადასახადი, რომელსაც იხდიდნენ ყოველწლიურად 20 ნელს მიღწეული მამაკაცები, დადგენილი იყო ბაბილონის დროიდან. აკრეფილი თანხა ხმარდებოდა ტაძრებში მიმდინარე ღვთისმსახურებას. იესოს, როგორც ღვთის შვილს, შეეძლო არ გადაეხადა საეკლესიო გადასახადი, მაგრამ ის მოწაფეებს აძლევს კანონმორჩილების მშვენიერ მაგალითს. გადასახადზე უარის თქმით მას შეეძლო ეცდუნებინა გადასახადის ამკრეფნი, რომლებიც მასში ხედავდნენ მხოლოდ წინასწარმეტყველსა და მოძღვარს და შეეძლოთ მისი უარი ჩაეთვაღათ როგორც ვერცხლისმოყვარეობა და ეკლესიისადმი უპატივცემულობა. საყურადღებოა ისიც, თუ როგორ მოიპოვებენ ფულს გადასახადის გადასახდელად. იესო ავალებს პეტრეს, რომ გაისარჯოს სტატირის მოსაპოვებლად და ამისთვის მას თევზის დაჭერა მოუწევს.

ამგვარად, დიდრაქმა არ იქნა გადახდილი იმ ფულიდან, რომელიც მოწაფეებთან ინახებოდა შემონირულობის სახით. შესაბამისად, ძველი აღთქმის წესი, რომლის მიხედვითაც შემონირულობა არ უნდა გამოყენებულიყო გადასახადის გადასახდელად არ დარღვეულა.

ახალი აღთქმის ზოგადი აზრი ნებაყოფლობით შემონირულობასთან დაკავშირებით, იმაში მდგომარეობს, რომ ის უნდა ხდებოდეს შინაგანი განზრახულობის მიხედვით. რაც შეეხება შენაწი-

რის მოცულობას, იგი განისაზღვრება ქრისტიანული სრულყოფილების ხარისხით.

42 და ვინც მონაფის სახელით მიაწვდის ცივ წყალს ერთს ამ მცირეთაგანს, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არ დაეკარგება თავისი საზღაური

(მათეს სახარება თავი მეათე 42)

მით უმეტეს, ეს ეხება მათ, ვინც ყველაფერი შეწირა ქრისტეს გულისთვის.

29 და ყველა, ვინც მიატოვებს თავის სახლს, ან თავის და-ძმას, თავის ცოლ-შვილს თუ დედ-მამას, ანდა თავის ადგილ-მამულს ჩემი სახელის გულისთვის, ასმაგად მიიღებს საზღაურს და საუკუნო სიცოცხლეს დაიმკვიდრებს.

(მათეს სახარება თავი მეცხრამეტე 29)

შენიშვნისთვის მზადყოფნა წარმოადგენს ქრისტიანული სრულყოფილების მნიშვნელოვან კრიტერიუმს. პასუხობს რა მდიდარ ჭაბუკს შეკითხვაზე, თუ რა აკლია მას სრულყოფილებისთვის, იესო სთავაზობს დაურიგოს ქონება ღარიბებს და ამით შესწიროს მატერიალური სიკეთეები მომავალი სრულყოფილებისთვის. განაწყენებული და დაღონებული ახალგაზრდა მიხვდება, რომ ის ამისთვის ჯერ მზად არ არის.

16 და, აჰა, ვილაც მიუახლოვდა და უთხრა: კეთილო მოძღვარო, რა სიკეთე ვქნა, რომ საუკუნო სიცოცხლე მქონდეს?

17 ხოლო მან მიუგო: რად მეკითხები სიკეთის გამო? არაფინაა კეთილი, გარდა ერთის - ღმერთისა, ხოლო თუ გსურს შეხვიდე სიცოცხლეში, დაიცავი მცნებანი.

18 უთხრა მას: რომელნი? ხოლო იესომ მიუგო მას: არა კაც-ჰკლა; არა იმრუშო; არა იპარო; არა ცილი სწამო;

19 პატივი ეცი მამას შენსას და დედას; და შეიყვარე მოყვასი შენი, როგორც თავი შენი.

20 უთხრა მას ჭაბუკმა: ეს ყოველივე დამიცავს ჩემი სიყრმიდან; რაღა მაკლია კიდევ?

21 იესომ მიუგო მას: თუ გინდა, რომ სრულქმნილი იყო, წადი, გაყიდე, რაც გაბადია, მიეცი გლახაკთ, და გექნება საუნჯე ცაში; მერე მოდი და გამოწყევ მე.

22 ეს სიტყვა რომ მოისმინა, ჭაბუკი დაღონებული წავიდა, რადგანაც ძალიან მდიდარი იყო.

23 ხოლო იესომ თავის მონაფეებს უთხრა: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მდიდარი ძნელად თუ შევა ცათა სასუფეველში.

24 ამასაც გეუბნებით თქვენ: აქლემი უფრო ადვილად გაძვრება ნემსის ყუნწში, ვიდრე მდიდარი შევა ღვთის სასუფეველში.

25 ეს რომ მოისმინეს, მონაფეები ძალზე განცვიფრდნენ და თქვეს: კი მაგრამ, ვინლა ცხონდება.

26 მხებდა იესომ და უთხრა მათ: ეს შეუძლებელია კაცთათვის, ღმერთისთვის კი ყველაფერი შესაძლებელია.

(მათეს სახარება თავი მეცხრამეტე 16-26).

ნებაყოფლობით შემონაშობების ფასი განისაზღვრება არა აბსოლუტური, არამედ შეფარდებითი საზომით, მდიდარსა და ღარიბს ამ კუთხით ერთნაირი შესაძლებლობები აქვთ, მიუხედავად მათი მატერიალური მდგომარეობისა. ამ აზრით, უმნიშვნელოვანესია იესოს სიტყვები, რომელიც მან მონაფეებს უთხრა ქვრივ ქალთან მიმართებაში, რომელმაც ტაძარს ორი ლეპტა შესწირა.

41 დაჯდა იესო საგანძურის წინ და უყურებდა, როგორ ყრიდა ხალხი ფულს საგანძურში. ხოლო ბევრი მდიდარი ბლომად ყრიდა.

42 მოვიდა ერთი სანყალი ქვრივი ქალი და ჩააგდო ორი ლეპტა, რაც შეადგენს კოდრანტს.

43 მოუხმო თავის მონაფეებს და უთხრა მათ: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ამ სანყალმა ქვრივმა ყველაზე მეტი ჩააგდო საგანძურში.

44 ვინაიდან ყველა აგდებდა იმას, რაც ზედმეტი ჰქონდა, ხოლო მან ჩააგდო მთელი თავისი სისანყლე, მთელი თავისი საბადებელი.

(მარკოზის სახარება თავი მეთორმეტე 41-44)

ზემოთქმულიდან გამომდინარე, შეიძლება ვთქვათ, რომ გადასახადი გარდა იმისა, რომ არის იურიდიული და ეკონომიკური კატეგორია, იმავდროულად ის მორალური (ზნეობრივი) კატეგორიის მატარებელია. ამიტომ გადასახადის არ გადახდა, არა მარტო სამართლებრივი, არამედ არაზნეობრივია ქრისტიანული თვალსაზრისით.

1 დაე, ყოველი სული უზუნაეს ხელმწიფებას დაემორჩილოს, რადგანაც არ არსებობს ხელმწიფება თუ არა ღვთისაგან; ყოველი ხელმწიფება ღვთის მიერ დადგენილია.

2 ამიტომ, ვინც ეწინააღმდეგება ხელმწიფებას, ღვთის განჩინებას ეწინააღმდეგება; ხოლო წინააღმდეგომნი თავიანთ თავზე თვითონვე მოიწვევენ სასჯელს.

3 ვინაიდან მთავარნი კეთილის მოქმედთათვის კი არა, ბოროტმოქმედთათვის არიან საშიშნი. შენ გინდა, არ გეშინოდეს ხელმწიფებისა? კეთილი აკეთე და ნაქები იქნები მისგან.

4 რადგანაც ის ღვთის მსახურია შენდა სასიკეთოდ. მაგრამ თუ ბოროტს სჩადიხარ, გეშინოდეს, ვინაიდან ტყუილად როდი არტყია ხმალი, არამედ იმიტომ, რომ ღვთის მსახურია, რისხვით შურისმგებელი ბოროტმოქმედა მიმართ.

- 5 ამიტომაც გვმართებს მორჩილება, არა მარტო სასჯელის შიშით, არამედ სინიდისიტაც.
6 სწორედ იმიტომ იხდით ხარკს, რომ ღვთის მსახურნი არიან ამ საქმეზე გადაგებულნი.
7 ამრიგად, ყველას მიაგეთ მისი კუთვნილი: ვისაც ხარკი ეგება - ხარკი, ვისაც ბაჟი - ბაჟი, სამი-შარს - შიში, პატივსაცემს - პატივისცემა.

(პავლე მოციქულის ეპისტოლე რომაელთა მიმართ თავი მეცამეტე 1-7)

ლიტერატურა

1. http://www.orthodoxy.ge/tserili/biblia_sruli/dzveli/1ezra/1ezra-7.htm
2. http://www.wco.ru/biblio/books/ioannz7_2/main.htm

FORMS OF TAX RELATIONS IN THE BIBLE

Mikelashvili Merab

*Professor of High School Georgia
Academic Doctor of Economics*

Summary

Tax relations, in addition to the economic and legal content, have another important aspect - these relations bear moral content. In the books of the Old Testament, taxes, according to its nature, are equated with contributions. The essence of Jesus' criticism of the tax system in the New Testament is greater than the degree to which members of the community at that time perceived it. Some support the church tax imposed by Rome, others doubt the legality of this tax, but no one perceives this system as a whole, as seen by the God - the tax should be voluntary rather than coercive. Jesus, by his words and actions, destroys the essence of the Roman tax system, and this is evident in the debate over Caesar's payment of taxes and Zacchaeus' forgiveness of sins. Although two millennia have passed, these principles have not been established in tax policy. Instead of caring for and helping, we often find facts of selfishness and mistrust in modern society. Forgetting the need to help those who need it, we often try to solve public problems through taxes, like Jesus' contemporaries, we do not understand how to balance between the love of the God and close people and taxes. For this reason, taxes remain a burden for us rather than an expression of love.

Key words: tax, a tenth, donation, church tax